

Az elittudatú f@szok nagy menetelése

2018 június 13. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

P. Róbert elittudatú értelmiségi egyik becsípődése, hogy a „régipártok” (Fidesz, MSZP és a Gyurcsány-szekta) megrekedtek a huszadik században.

Ki ne szeretne elit lenni? Meg értelmiségi? Ezek azok a közkedvelt címkék, melyeket a bátorság és m?veltség pózában tetszelg? emberkéek szívesen aggatnak magukra.

A mutatóvány lényege ugyanaz, mint amikor az egyszerű gyurmázó a konditeremben egy órából tizenöt percet tölt a tükör előtt, hátha látszik az a néhány milliméteres növekedés a birkóban az előtt? alkalom óta – csak ez utóbbi legalább ?szinte, és nem is akarja másnak mutatni magát.

Nem így az, akinek értelmiségi elittudata van, és e tudat révén élesen elválnak a nem értelmiségi nem elitt?l. A pórnépt?l, a birkáktól. ?ket azért alkotta meg az Úr, hogy csüngjenek az elittudatú értelmiségi minden szaván, hiszen ? közvetíti nekik a kultúrát, az eszmét, a szellemet.

Az értelmiségi elittudat az öntetszelgés meglehetősen prózai formája, csak nagyobb a drámai szósz, amivel el?adják.

A nyájas olvasónak – hogy TGM szellemét is megidézzük – egyáltalán nem ajánlom, hogy [végigszenvedje ezt a vitát](#), csak most épp ez esett kézre, mint a fenti jelenség állatorvosi lova.

Csak az illusztráció kedvéért nézzünk néhány állítást.

P. Róbert elittudatú értelmiségi egyik becsípődése, hogy a „régipártok” (Fidesz, MSZP és a Gyurcsány-szekta) megrekedtek a huszadik században. Márpedig a politikai megváltáshoz olyan er?kre van szükség (nyilvánvalóan a Jobbikra, az LMP-re és a Momentumra), melyek 21. századi pártok, 21. századi kérdésekkel foglalkoznak. Ezt P. Róbert elittudatú értelmiségi kiválóan demonstrálja is, hiszen milyen konfliktusokat is említ? Például a népi-urbánus vitát. Az ugyanis egy veretes 21. századi probléma, enélkül a kell?képpen világlátott és jól informált értelmiségi be sem léphet a 21. századba, elittudata meg pláne nem lehet neki. A népi-urbánus vita persze már a rendszerváltás után nem sokkal is meglehetősen unalmas volt, afféle politikai Melrose Place – ugye, arra is ki emlékszik már? – a megfelelő feloldozással (István, a király, Szörényi és Bródy), és tartok t?le, hogy a mai húszas-harmincas ifjúságnak (a 21. századiaknak) az égvilágon semmit sem mond. Valószínűleg ?k *nem elitek*, meg nem értelmiségiek. Ezért is van elengedhetetlen szükség az elittudatú értelmiségire, mert ? bevezetheti a 21. századi, tudatlan ifjakat ebbe az izgalmas, mindennapjainkra és kurrens problémáinkra mázsás súllyal nehezed? konfliktusba.

A népies-urbánus küzdelem éget?, 21. századi probléma, a migráció nem az.

Hasonlóképpen a 21. századba vezet minket a redundáns *adyendrézés*, ami különösen azért pikáns, mert szóba kerül az *igazikonzervativizmus* témakörében is (nyilvánvalóan a feudális-kádári NER-rel szemben). Persze mindenkinek szíve joga szeretni Adyt, ám azzal nem vádolható szegény, hogy konzervatív lett volna.

Persze az *adyendrézés* mögött az elittudatú értelmiségi általános megfontolása és önképe rejt?zik. Hiszen az elittudatú értelmiségi minden olyasmit képvisel, ami szép és jó, és mindent gy?löl, ami csúnya és rossz. Az elittudatú értelmiségi ennek megfelelően egyszerre liberális, polgári demokrata, *igazikonzervatív* és persze szociáldemokrata. Is. (Ha valaki elfelejtette volna, ugyanígy képviselt annak idején minden tiszteletre méltó politikai irányzatot a Pojácá – gy.k. Gyurcsány Ferenc – is.) Ugyanis az elittudatú értelmiségi csak tiszteletre méltó dolgokat képvisel, és minden irányzatból csak a tiszteletre méltó dolgokat válogatja ki. Ez a lehetőség a többi földi halandó számára nem adatott meg, hiszen ?k valamiféle létező közösségekben élnek a maguk elfogultságaikkal, sz?k látókör? megközelítéseikkel és az er?sen partikuláris világlátás képességével. Az elittudatú értelmiség szabadon lebeg, ezért képes viszonylagos objektivitásra a földhöz kötött bugrisokkal szemben, akiknek világnézete érdekkötött (érdekl?d? elittudatú értelmiségiek számára: Mannheim Károly).

Az elittudatú értelmiségi persze bátor lázadó, ezért is védi bátran a „polgári liberális demokrácia” dogmatikus eszményét, vagyis a jelenlegi nyugat-európai status quo önigazoló ideológiáját. Vele szemben az illiberális populista nem bátor és nem lázadó, hanem pöffeszked? zsarnok és földesúr, a benne hív?k a birkák, szócsövei a lakájok.

Az elittudatú értelmiségi bátran kitart egy dogmatikus és teljesen hamis Nyugat-kép mellett, és nem veszi a fáradságot, hogy a kortárs jelenségeket értelmezze, inkább ráhúz az olcsó értelmiségi zszurnalizmusból származó

huszadik századi vagy még annál is régebbi kategóriát, pl. a „kádárizmust” és a „feudalizmust”, mert ez a történet olcsóbb, energiatakarékosabb megoldása. Bár a „feudalizmus” a Nyugat találmánya, de az elittudatú értelmiségi képes elválasztani a búzát az ocsútól, és ha már itt tartunk, a Nyugat melletti elköteleződés kijelöli az utat: Jean-Claude Juncker és Nagy Károly abszolút ugyanabban a súlycsoportban utazó nagy államférfiak.

Az elittudatú értelmiségi hisz abban, hogy greenpeace-esek szellentésével kiváltható az atomenergia, és bízik a megújuló energiában meg a világbékében.

Az elittudatú értelmiségi hívószava a kultúra, mert ? a kultúra képvisel?je és terjeszt?je – szemben a buszsof?rrel, a pékkel, az autógyárban melózó száználmas kis figurával, aki beéri Zámbo Jimmyvel, miközben az értelmiségi Wagner hallgatása közben lapozgatja Hölderlint. És ha már az alkalmazkodó, silány, bulvárbán utazó politika nem hajlandó fölemelni a népet a *Hochkultur*hoz, majd ? megteszi, hiszen nem elég, hogy nemes eszméket képvisel, de önzetlen és önfeláldozó is, ezért szent küldetésének tekinti, hogy a melós Spotify-válogatására becsempéssze a Bach-kantátákat.

Az elittudatú értelmiségi kiindulópontja, ahonnan a létező világ tökéletlenségeit bírálja, a Tesz-Vesz város. Ahol „mindenki képességei szerint” végzi a dolgát, és ahol „mindenkinek érdemei szerint” jut az eredményből is. A piac a piaci feladatokat látja el, az állam az államiakat, a kígyók kígyóznak – minden pont úgy van, ahogy a Wikipedia „Classical Liberalism” címszava alatt található. A mesés Nyugaton szigorú meritokrácia van, kis garázsokból indulnak a világot megrengető felfedezések, miközben az állam éjjeli?rként tartja fenn a békét és a rendet. Nem létezik nepotizmus, sem korrupció, minden teljesítményalapú, és még politikai pozíciókra is a Jobline-on adnak fel hirdetéseket. (A „politikai teljesítmény” kategóriája természetesen abszolút hiányzik az elittudatú értelmiségi szótárából.) Az elittudatú értelmiségi önképébe még az is belefér, hogy ? különleges gyalog a táblán, kapott dísznek egy csokornyakkendőt.

Tesz-Vesz városban az olyan nagy ellátórendszerekben, mint az egészségügy, nincsenek bebetonozott érdekek és ezeket képviselő csoportok, azaz nem bonyolult és összetett probléma, épp ezért m?ködik is magától. Nincs is *migráncskampány*, így nincs utóbbiba pénz sem pumpálva, amely pénzzel cakkpakk megoldható lenne egy olyan sík egyszer? kérdés, mint amilyen az egészségügyé. A mesés Nyugat Tesz-Vesz város, ahol csak az érdem számít, épp ezért például teljesen jogosan úszott meg mindenféle büntetést Hank Paulson és Paul Bernanke, meg a Wall Street többi nagyágyúja a pénzügyi válság után.

F. A. Hayek ekként jellemezte az értelmiségieket: „*secondhand dealers of ideas*”. Félig megemésztett, pamfletszer?, fél-, negyed-, és nyolcadigaszágok harsány és hangos megfogalmazói. Bármiféle komolyan vehető gondolat *Tesco gazdaságos* változatainak árusítói. Ideológusok, a gondolatok piacán pont azt a helyet foglalják el, mint Bunyós Pityu Mozarthoz, vagy akár a Lynyrd Skynyrdhöz képest, csak jóval több manírral és modorossággal. S?t: az elittudatú értelmiségiek által lenézett szórakozási formákkal valójában az égvilágon semmi baj sincs. Az elittudatúakban egyszer?en csak munkál a minden értelmiségire oly jellemző totalitárius ösztön, hogy valamiképpen átneveljenek teljes embercsoportokat és tömegeket, hogy saját megelégedettségüket fokozzák.

Az emberek többsége helytelenül él és gondolkodik, hiszen nem úgy élnek és gondolkodnak, ahogy én – ez az elittudatú értelmiségi szent meggy?ződése, ebből a narcisztikus alapállásból következik minden felismerése, ha van neki olyanja egyáltalán, és az „igazi konzervativizmusról” alkotott képét nem Mellár Tamás-interjúkból ollózta össze. Az elittudatú értelmiségi nem tudja nem lenézni a népet, amelyik Zámbo Jimmyt hallgat, Forma-1-et néz, és nyilvánvalóan manipulálhatósága miatt szavaz meg feudális-kádárista (a kett? közötti feszültséget engedjük el, mégiscsak értelmiségiekr?l van szó) zsarnokokat – hiszen az elképzelhetetlen, hogy ezek a lecsózábaló, olcsó bulvármocskokra gerjedő halandók képesek önálló döntésre és szuverén véleményalkotásra.

Ilyenre kizárólag az elittudatú értelmiségi képes.

Megadja Gábor - www.888.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló